

dande. Men det är inte försent, och vi hoppas att en mycket utbredd opinion skall förmå de ledande politikerna att framträda som initiativtagare till en uppgörelse i stor stil.

Statsministern framhöll under remissdebatten med ett patos som verkade helt äkta att socialdemokratin av sakliga skäl, med hänsyn till den ökade trygghet för hundratusenden familjer som det här gäller, önskar en pensionsreform. Vi är övertygade om att mycket stora grupper inom folkpartiet har samma uppfattning, att partiets övergång till

en mer positiv hållning motsvarar åsikterna inom vad man kan kalla liberalismens kärntrupper. Det sammanbitna och sturiga i partiets nuvarande hållning är väl begripligt mot bakgrunden av det oväntade nederlaget. Men partiet kan inte fortsätta att leka bildstod. Det måste söka åstadkomma det bästa möjliga i den situation som föreligger: en lösning som är sakligt godtagbar i stället för ett nejsägande som i praktiken innebär att den liberala medlingslinjen blir utan varje inflytande på frågans lösning.

Domstolsutslag i rasfrågan

Den amerikanska förbundsdomstolen har fällt två utslag i rasfrågan, av vilka det ena är av utomordentlig betydelse. Det mindre viktiga utslaget gäller den omstridda frågan om desegregation i Little Rock, Arkansas. Här har ett tiotal negerungdomar fått tillåtelse att studera vid ett i övrigt "vitt" läroverk, och detta har lett till stora svårigheter, särskilt på grund av att ett antal vita ungdomar och flickor, upphetsade av föräldrarna, burit sig lymmelaktigt åt mot sina negerkamrater. I anslutning här till har den federale distriktsdomaren i Little Rock nyligen beviljat skoldirektionen ett uppskov på över två år med den fortsatta desegregationen. N. A. A. C. P. (Föreningen för främjande av de färgades välfärd) inlade dels besvär i vanlig ordning, dels vände man sig — ett högst sensationellt steg — direkt till högsta domstolen med begäran att denna på grund av sakens brådskande natur omedelbart skulle träffa ett avgörande. Detta sistnämnda krav har högsta domstolen avvisat av principiella skäl; det är visserligen inte alldeles utslutet för domstolen att agera på det begärda sättet, men självfallet måste i regel den vanliga besvärsoordningen anlitas. Domstolens utslag innehöll emellertid ett slags uppmaning till de underställda domstolarna att skynda på så att frågan skulle kunna komma upp i högsta instans redan före skolornas öppnande i höst. Att högsta domstolen kommer att underkänna utslaget om upp-

skov kan man vara övertygad om.

Av mycket stor vikt är det andra utslaget. I en rad stater har man, i tydlig strid mot unionsförfattningens allmänna rättsbestämmelser, sökt begränsa friheten för de organisationer som verkar för desegregation och särskilt för den av Söderns rashetsare hatade N. A. A. C. P. Längst har man gått i Alabama, där en lag antagits om att N. A. A. C. P. och liknande föreningar skall utlämna sina medlemslistor till myndigheterna; då N. A. A. C. P. vägrade, eftersom alla föreningens medlemmar i offentlig tjänst riskerar att bli avskedade, dömdes organisationen att böta 100 000 dollar och dess verksamhet i Alabama förbjöds. Nu har högsta domstolen underkänt den lag på vilken bötesutslaget och förbudet för N. A. A. C. P. grundades. Utslaget, som var enhälligt, innebär att ett stort antal sydstatslagar av ungefär samma beskaffenhet fastslås vara grundlagsstridiga och alltså blir upphävida vid besvär inför högsta domstolen. Därmed fullföljer USA:s högsta lagskipande organ den strävan att undanröja uppdelningen av vita och svarta i skolorna som fått sitt mest auktoritativa utslag i 1954 års berömda utslag. Det finns likväl massor av lagar i sydstaterna som på andra linjer söker värja segregationen, och den unionella domstolens beslut är blott ett led i den stora serie av processer som krävs för att få likställighet i rasförtryckets och det vita våldets stater i den djupa Södern.